

Behandling for excessiv onani

Doktor Friedmann har en særlig terapi til piger der onanerer for meget.

Doktor Friedmann, den anerkendte psykiater, kiggede op fra noterne som lå på bordet foran ham. Han så meget klog ud, og fru Sayers håbede inderligt han ville tage hendes problem alvorligt. Hendes datter Mary stod ved siden af og så sur ud.

”De mener at Deres datter onanerer for meget fru Sayers?”

”Ja doktor Friedmann, Mary gør det så snart hun har mulighed for det. På sit værelse straks hun kommer fra skole og om aftenen i sengen, jeg tror også hun gør det i skolen. Jeg har prøvet at ignorere det, men det er meget pinligt for mig. Hun er kun ti år, jeg er bange for hvad det kan udvikle sig til, når hun bliver ældre.”

Doktor Friedmann så eftertænksom ud.

”Jeg forstår Deres bekymring fru Sayers, jeg tror vi kan hjælpe både Dem og Mary. Vi har faktisk en udmærket kur mod excessiv onani. Vi bruger aversionsterapi, – det betyder at seksuel ophidselse kombineres med oplevelser af ubehag. Vi ser gerne at forældrene deltager aktivt.”

Mary stirrede vredt på doktor Friedmann som

ignorerede hendes uvenlige attitude. Trods hendes sure mine var det tydeligt for doktor Friedmann at Mary var en sund og meget køn pige. Han spildte ikke yderligere tid, men informerede Mary om at de nu var blevet enige om at behandle hende for hendes 'ikke så pæne opførsel'. Mary så endnu surere ud, men vidste selvfølgelig hvad det drejede sig om.

Doktor Friedmann lod Mary sætte sig på undersøgelsesbordet. Inden Mary kunne gøre modstand havde Friedmann trukket T-shirten over hendes hoved og lagt hende ned på bordet. Mary protesterede, da hendes nøgne ryg ramte det kolde læder, men for sent. Friedmann fastgjorde Marys hænder til toppen af bordet med velcrostrips.

"Overraskelse er en del af terapien," forklarede doktor Friedmann idet han greb Marys fødder og strakte hende ud på briksen. Fru Sayers virkede ikke forskrækket over den ublide behandling af sin datter.

"Mor, hvad gør han? Sig han skal holde op."

Mary var vred, men fru Sayers viste ingen tegn på at ville protestere. Doktor Friedmann åbnede Marys jeans og trak dem ned. De gled let på briksens glatte læder. Herefter fastgjorde han Marys ankler med velcroremme.

"Lad mig gå! Slip mig perverse stodder! Eller ... "

Mere nåede Mary ikke sige førend Friedmann lukkede munden på hende med tape. "Mmmh!"

"I stedet for at diskutere med børn, bør man udvise konsekvens," sagde Friedmann. Mary spruttede af vrede bag tapen, mens doktor Friedmann interesseret betragtede hendes anstrengelser og især hendes overkrop, som var typisk for en sund tiårig pige; hun havde ganske små bryster med nipler der var let forstørrede som tegn på den forestående pubertet. Friedmann var tilfreds med hvad han så. Det ville blive underholdende at udføre terapi på sådan en lille, uvillig skønhed.

Mary hoppede med enden i protest, rystede på hovedet og udstødte lyde gennem tapen, men realiteterne var at hun nu kun var iført et par små lyseblå trusser som bulede på en interessant måde. Hun så lækker ud på baggrund af bordets mørke læderbetræk.

"Så, unge dame," sagde doktor Friedmann, "nu er vi klar."

Han tog fat i kanten af Marys trusser. Mary kom med desperate lyde, men Friedmann trak uden medfølelse trusserne ned til midt på hendes lår. Han betragtede med tilfredshed det faste lille kønsorgan der viste sig for ham, og satte prøvende en fingerspids på sprækken. Mary kastede hovedet fra side til side:

"Mmmh...!"

Doktor Friedmann mærkede fugtighed mod sin finger.

”De har ret, Fru Sayers, Mary har tidligt udviklede seksuelle reflekser, som sikkert skyldes onani.”

Friedmann lod fingeren glide langs spalten på en drillende måde. Både professionelt og privat interesserede han sig for små pigers kønsdele. Mary gispede gennem tapen.

”Mary har høj seksuel følsomhed, fru Sayers”.

Friedmann tog en krukke fra hylden under bordet. ”Dette præparat er udviklet mod frigiditet hos voksne kvinder, men anvendt til små piger har virkningen vist sig at være forbløffende.”

Han tog lidt creme på en finger. Mary vred sig nervøst, men det var umuligt at undvige da fingeren nærmede sig og derpå gled langs hendes skamlæber.

Som var det magi åbnede læberne sig. Doktor Friedmann smilede og tog mere creme på fingeren som han gned på de indre skamlæber. Det var ikke svært for Friedmann at finde Marys klitoris, som han omhyggeligt gned ind i creme. Virkningen var utrolig! Marys ende hoppede op og ned og hamrede i bordet. Ligeledes hendes hovede, men Friedmann var ikke færdig. Endnu et dyk i krukken og derpå et lag creme på Marys brystvorter som rejste sig til maksimal højde.

Doktor Friedmann forklarede:

”Dette er første del af terapien fru Sayers, det ser voldsomt ud, men er ganske ufarligt. Mary er nu

stærkt seksuelt ophidset, men hun kan ikke masturbere og udløse spændingen.”

Fru Sayers var forundret: ”Men skulle Marys seksuelle reaktioner ikke gøres mindre doktor Friedmann?”

”Det kommer nu fru Sayers. Når den seksuelle ophidselse kombineres med noget ubehageligt opnås den ønskede virkning så Mary senere vil forbinde liderlighed med ubehag og derfor ophøre med sin dårlige vane. Nu skal De se. ”

Dr. Friedmann fremtog en æske med store papirclips. Han åbnede en clips tilstrækkeligt til at han kunne sætte den på Marys ene stive brystvorte. Dernæst kom der en clips på den anden brystvorte. Med begge clips på plads knipsede han dem med fingrene så de dansede. Mary dansede også selv om hun var bundet. Doktor Friedmann bøjede sig mod Marys underliv, mens fru Sayers så til i spændt forventning. Ville han gøre det? Selvfølgelig ville han det. Han satte en clips på Marys klitoris og gav den et skub. Mary besvarede det ved at bue maven voldsomt og derpå bumpe op og ned på en måde, som ikke efterlod tvivl om hendes tilstand.

”Det morsomme er,” forklarede Dr. Friedmann, ”at Mary ikke kan ligge stille på grund af sin liderlighed, men når hun bevæger sig vipper clipsene frem og tilbage.”

Fru Sayers var chokeret over at hun ikke følte medlidenhed med sin datter, men derimod ... nå ja ... lyst.

"Har De nogen sinde givet Mary smæk?" spurgte Friedmann. "Nej, det tænkte jeg nok," fortsatte han, da fru Sayers rystede på hovedet, "moderne forældre anvender sjældent smæk i opdragelsen, men den terapeutiske virkning af smæk er ofte fremragende. En god mor bør give sin datter smæk, men af den rigtige slags."

Doktor Friedmann frigjorde Marys ben og bøjede dem op så Marys knæ lå mod hendes bryst. Med øvet hånd gjorde han Mary fast i den stilling, så hun lå med både endeballerne og kussen strittende op i luften. Desuden fremviste Mary nu sit numsehul. Det var mange år siden fru Sayer sidst havde set sin datter i den stilling.

Doktor Friedmann fjernede clipsene. "Dem får vi ikke brug for mere." forklarede han.

"HMMMmmm ...," hylede Mary gennem tapen, idet clipsene kom af.

Fru Sayers blev gladere og gladere for doktorens terapi.

"Nu kommer vi til et vigtigt psykologisk aspekt ved terapien. Mary ligger som en lille baby på et puslebord, men hun er ti år gammel og forstår udmærket hvor ydmygende det er ... ikke sandt

Mary?”

Mary sparkede i luften med fødderne som tegn på at hun forstod, hvad Friedmann sagde.

”Lad os først give hende lidt creme på numsehullet. Det vil øge hendes liderlighed til det maksimale for en pige på hendes alder.”

Friedmann kørte en fingerspids med creme rundt langs kanten af Marys numsehul. Marys reaktion var overvældende!

”Kan De se, fru Sayers? Det virker, og nu må jeg bede om Deres hjælp. Jeg vil bede Dem give Mary en lægeordineret endefuld! Der er ikke noget så godt som en mors kærlige hånd, men det skal være hårdt og bestemt.”

Fru Sayers forstod helt, hvad doktoren mente. Hun var en stærk kvinde med faste hænder, og med doktorens tilladelse blev Mary endeballer hurtigt røde. Mary havde aldrig fået endefuld før og slet ikke på den måde!

”Udmærket, jeg kan se De har håndelag, fru Sayers. Nu vil jeg bede Dem om at bruge linealen.”

Han rakte fru Sayers en plastiklineal.

”Kussen er det bedste sted. De skal smække Marys kusse med linealen. Når den er varm af smæk og liderlighed på samme tid, skal Mary nok huske det. De kan sikkert godt forestille Dem hvordan det føles at få kussesmæk med en lineal fru Sayers?”

Det kunne fru Sayers godt forestille sig. Et øjeblik følte hun sig sat tilbage til sin egen barndom og nogle begivenheder som hun næsten havde fortrængt. Ligesom Mary havde fru Sayers onaneret en del. Nu kom hun i tanke om hvorledes hendes egen mor, en streng katolik med faste meninger om 'den slags', havde udøvet næsten samme praksis, som den doktor Friedmann nu praktiserede på Mary. Fru Sayers mor havde været en ulærd kvinde der gjorde, hvad hun instinktivt følte var det bedste for sin datter, - og det bedste var en bar numse samt smæk på de frække steder. Fru Sayers huskede det med skræk og vellyst. Behandlingen havde været effektiv, hun var blevet kureret for sin dårlige vane, men en dybere og mere sadistisk lyst var opstået i hendes sind. Det var lysten til at straffe små værgeløse børn. Hun havde bare manglet den videnskabelige begrundelse for at gøre det. Indtil nu!

Med ildhu smækkede hun Marys kusse, som blev rød og varm og endnu mere fugtig. Marys skamlæber var let adskilte, så hendes klitoris strittede indbydende op.

"Kan De mærke at terapien skaber forbindelse mellem mor og barn, fru Sayers? Et mere kærligt forhold som også tager hensyn til de voksnes naturlige behov for at bestemme?"

Det kunne fru Sayers tydeligt mærke.

”Doktor Friedmann, må jeg ... ”

”Javist fru Sayers, det er det helt rigtigt sted så længe Mary ikke får orgasme af det. ”

Fru Sayers smækkede sin datters klitoris indtil Mary vrælede så højt gennem tapen, at doktor Friedmann besluttede, at terapien var slut for denne gang.

”Så håber jeg vi ses igen om en uge, fru Sayers. De og Mary. Men hvis De ønsker det, kan De sende Mary herhen alene. Hun kender jo vejen nu.”

”Tak, doktor Friedmann, jeg tror jeg vil komme sammen med Mary - for Marys egen skyld.”

Det svar ærgrede doktor Friedmann en lille smule. Han ville godt have haft en time alene med Mary - for Marys egen skyld, men da fru Sayers fortsatte sin tale blev han glad igen.

”Men ... øh ... doktor Friedmann, min søn, Thomas, han er elleve år, han onanerer også en del, jeg troede det var normalt for drenge, men måske ... tager De også drenge i terapi?

”Javist! Jeg er glad for at De nævner det. Jeg vidste ikke De også havde en søn. De bør bestemt tage Thomas med i næste uge.”

De røde pletter på fru Sayers kinder blev mere intense. Det var flere år siden hun sidst havde set Thomas uden tøj på. Ville Doktor Friedmann lade hende ... ?

”Hvordan, Doktor Friedmann, – jeg mener, foregår terapien på samme måde med drenge?

”Princippet er det samme, og jeg synes De skal være med, så De selv kan vurdere virkningen.”

Fru Sayers nikkede ivrigt. Hun ville meget gerne have Thomas i terapi, og doktor Friedmann glædede sig allerede til næste uge – rent professionelt naturligvis.